

עטרת שלום

עלון שבועי טע"י מוסדות קאמנוא בארה"ק, רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
בגטיאית ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

גליון מורהב פרשת אחרי קדושים

בס"ד, עש"ק פרשת אחו"ק
ט' אייר תש"ע - שנה א' גליון ט"ז

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

ירושלים	הרה"צ מוצ"ש	ר"ת
6:38	7:53	8:31
6:38	7:53	8:32
6:37	7:52	8:30
6:53	7:55	8:29

נא לטמור על קדושת הגליון

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

נראה לכאורה שנעשה כעין תחיית המתים, והוא עוד יותר חשוב מלעלות על קברו, כי הוא מתדבק עם האותיות התורה שחיבר בעל ההילולא.

ולכך נאמר כמה חידושי תורה לכבודו. שהנה קראנו בשבת 'וידבר הוי"ה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבכם לפני הוי"ה וימתו' (ויקרא טו א). ואיתא בירושלמי (יומא פ"א ה"א), דלמה הוא מזכיר מיתתן ביום הכיפורים, ללמדך שכשם שיום הכיפורים מכפר על ישראל כך מיתתן של צדיקים מכפרת על ישראל, ולכן קוראים ביוה"כ פרשת אחרי מות. רואים מזה שמיתת שני בני אהרן נחשב כמו יוה"כ, ולכן כתוב פרשת נדב ואביהוא לפני יוה"כ, כי מיתת שני בני אהרן הוא השורש של יוה"כ.

והביאור בזה י"ל, כי הרי נדב ואביהוא חטאו, ולכאורה צריך לומר שהיתה רק עבירה בדקות מאוד, כי הרי רואים שיש בחז"ל כמה דעות מה היתה החטא, היינו משום כי לא היה ברור מה היה החטא משום שהיה בדקות מאוד, ואעפ"כ רואים שלומדים מכאן חז"ל שמיתת צדיקים מכפרת. ולכאורה זהו שורש הדבר לדורות הבאים שאם האדם חוטא ח"ו יש לו כפרה ביוה"כ, ולכן כתוב הענין של שני בני אהרן לפני יוה"כ.

ויכולים לומר עוד, כי אמרו חז"ל (זבחים קטו): עה"פ 'ונעדרתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי' (שמות כג מג) אל תקרי בכבודי אלא במכובדי וכו', לא מתו בניך אלא להקדיש שמו של הקב"ה ע"כ. היינו שאפילו שהיה בר"ח ניסן, שאותו היום נמל עשר עמרות כמבואר במסכת שבת (פ"א:), מ"מ היה חסר העניין של מסירות נפש לעשיית המשכן, וזה נעשה על מיתת נדב ואביהוא כמש"כ 'בקרבכם לפני הוי"ה'. וכן הוא ג"כ כל עבודת יוה"כ הוא ע"י מסירות נפש, ועי"ז יש כפרת עונות ביוה"כ, כמסירות נפש של שני בני אהרן, שע"ז אומרו חז"ל שמיתת צדיקים מכפר, שרק ע"י מסירות נפש יש כפרת עונות.

והנה בפרשת שמיני אצל מיתת שני בני אהרן כתוב 'ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר הוי"ה לאמר בקרבי אקדש וגו' (ויקרא יג א), ופרש"י היכן דבר, 'ונעדרתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי' (שמות כג מג), אל תקרי בכבודי אלא במכובדי, אמר לו משה לאהרן, אהרן אחי יודע הייתי שיתקדש הבית במיודעיו של מקום, והייתי סבור או כי או כך, עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממך.

וכותב על זה אא"ז בעל הילולא בספרו הקדוש היכל הברכה. וז"ל:

התאספנו היום ליומא דהילולא של אא"ז הגה"ק רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל מקאמנוא זלה"ה זי"ע, שידוע בכל העולם גדול גדלותו, ע"י ספריו הקדושים שהשאיר אחריו בתורת הנגלה והנסתר.

והנה המקור שמתקבצים ביומא דהילולא, הוא מתשובת הגאונים שמביא רש"י בסוף מסכת יבמות (יבמות קכב.), ד"ה תלתא ריגלי וז"ל, שביום שמת בו אדם גדול, קובעים אותו לכבודו, ומדי שנה בשנה כשמוגיע אותו יום, מתקבצים תלמידי חכמים מכל סביביו, ובאים על קברו עם שאר העם, להושיב ישיבה שם.

והביאור בזה משום שבכל שנה ושנה יש להנשמה עליה ביום היאר צייט, כמו שמוכא בספר פרי"חיים מהגה"ק רבי אברהם חיים מזלאמשוב זלה"ה, שמביא בשם מרן הבעש"ט הקדוש זלה"ה, (בעש"ט עה"ת וירא אות ט) וז"ל: מה שהעולם נוהגין ענין יאר-צייט הוא יום שמתו בו אביו ואמו, היינו משום שביום שמת בו, דנין את נשמת אביו ואמו אם יעלו למעלה לעולם העליון יותר, ואז קודם שיעלה לעולם העליון דנין אותו על קלות שבקלות, ובכל יאר-צייט דנין אותו כך, כדי להעלות נשמתו יותר למעלה, ואז דנין על חומרות גדולות שלא נהג, ואם כבר נודרך הנשמה מכל וכל שאין שום דבר לדון אותה עליה, אז אי אפשר להעלות הנשמה עוד יותר, כי אי אפשר להעלותה אם אין דנין אותה מקודם, והנשמה המזוככת מכל וכל אי אפשר לעלות, אלא אם כן מזכירין בעולם הזה זכותו ומעשים טובים שלו שעשה בחייו, אז יוכל לעלות יותר למעלה, ואלו שמזכירין אותם נזכרין גם כן לפני השם יתברך בשביל זה שגרמו עלייה לנשמת הצדיקים ע"ש,

ומבואר ג"כ בספה"ק מאור-עינים (כריש לקוטי מסכת שבת) שמביא בשם מרן הבעש"ט הקדוש זלה"ה וז"ל: ובדורות האחרונים, כשלומדים דברי שום תנא וחכם מדברי הקדמונים, שהדבר הוא הוא חיות ומוחין שלו, והאדם הלומד ומדבר דבריו, מדבק ומכניס חיות ומוחין שלו לתוך הדיבורים, וזהו שנקרא אתדבקות רוחא ברוחא, ולכך מחיה אותו, שמכניס החיות בהדברים, שלכך אמרו (יבמות יז.) שפתותיו דובבות בקבר. ואפשר לומר כי זהו בחינת השתמחות על קברי צדיקים, כי דיבורי הצדיק שם הוא קבור וטמון החיות שלו כאמור, וזה הלומד בהכנסו עם החיות ומוחין שלו לתוך החיות ומוחין של הצדיק שטמן בדבריו, נקרא אתדבקות רוחא ברוחא, ושפתותיו דובבות בקבר, כנודע זה מדברי הבעל שם טוב נבג"מ, ונקרא בחינה זו השתמחות על קברי הצדיקים ע"ש. לפי זה

'הוי"ה' פסיק בינו ובין 'לאמר' דבתרא, כי הוא יתברך לא אמר אלא 'נקדש בכבודי' [שכן כתוב בתורה שבכתב], ויש בזה לפרש שאתקדש 'בכבודי' [בחינת השכינה בשכמל"ו] בסוד איה מקום כבודו [כמבואר בכוננות של כתר בשב"ק], שיתעלה המלכות עד אין כתר עליון, ויהיו עמרת בעלה. בכבוד"ד יו"ד סוד יו"ד על וא"ו, [שיו"ד הוא אבא יסד ברתא בחינת תיקון המלכות, ע"י יו"ד עמרות שנמל באותו יום] והיה עת רצון. לזה אילו היו נדב ואביהוא נשואי נשים, ולא שתויי יין, והיו נמלכין במשה רבם, וזה בזה [כמו שכתוב 'שני בני אהרן' למה היה צריך לכתוב 'שני', אלא לרמוז שגם לא נמלכו אחד עם השני], ועם אהרן אביהם, היו עת רצון, שיהיה בלע המות, ויתברר הכל לטוב, ויהיה גאולה שלימה, וכיון שקלקלו והעלו בעוד הרע אחוז שם אש זרה, יש עדיין יתפרש הכתוב 'מכבודי' [שזה מסירות נפש של בני אהרן], וזה 'לאמר' בתורה שבע"פ, לפרש אל תקרי אלא במכובדי, ע"כ.

רואים מדבריו שהיה צריך להיות עולם התיקון בחודש ניסן, ונתקלקל משום כמה טעמים. והענין י"ל שידוע מחז"ל (שמו"ד נא ח) שהמשכן היתה תיקון לחטא העגל, ושורש של כל החטאים הוא חטא אדה"ר, ובפרט לפי מה שמבואר בזה"ק (ח"ג ק"א): שאדה"ר עבד ג"כ ע"ו. ולכן היה ג"כ תיקון לחטא אדה"ר. והנה הענין של עה"ד יש כמה שיטות, ואחד מהשיטות שסחטה ענבים ונתנה לו (כ"ד יט ה), והנה מבואר בזה"ק (ח"א עג). שנח רצה לתקן חטא אדה"ר, ולא עלתה בידו ואדרבה קלקל יותר. ולכן י"ל שלדעה שתויי יין היו, שהם רצו ג"כ לתקן החטא של אדה"ר, אבל בגלל שלא היו עוד ראויים לתקנו ולתקן השכינה, כי היה חסר להם השלימות, כי לא נשאו אשה, והרי אמרו חז"ל במסכת סוטה (דף יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ולכן לא היה בכוחם לעלות השכינה, שיהיה אשת חיל עמרת בעלה, ולכן לא היה עולם התיקון, כמו שכתב אא"ז בהיכל הברכה הנ"ל.

ולפי זה מיושב שפיר מה שמקשים המפרשים למה נכפל שני פעמים 'מות וימתו'. אלא בגלל שלא נשאו אשה ולא היה להם בנים, וזה אומרים חז"ל (עבודה זרה ה.) שמי שאין לו בנים שחשוב כמת, ולזה מרמז מה שכתוב בתחילה 'אחרי מות', וכן לשאר הטעמים שהיה להם חסרון במשהו, וזה מרמז מה שכתוב מתחילה מיתה כי מיתה מרמז לחיסרון. ואח"כ כתוב 'בקרבתם לפני הוי"ה וימתו' שהם רצו לקרב הגאולה ולא היו ראויים לזה, לכן נגזר עליהם מיתה ממש.

וזהו מרמז תיבת 'מות' כי מות בלי הוא"ו שהוא רק נקודת חולם ואינו מהתיבה עצמה, הוא מ"ת בגי' שם הוי"ה דב"ן בהכאה, וי"ד פעם ה"ה, ה"ה פעם ו"ו, ו"ו פעם ה"ה. וכן תיבת 'בקרבתם' עולה יחוד שם ב"ן כזה, יו"ד פעם יו"ד, ה"ה פעם ה"ה, ו"ו פעם ו"ו, ה"ה פעם ה"ה, דהיינו שכל כוננתם היו לתיקון השכינה, אבל בגלל שלא היו בתכלית השלימות, לכן נמנה מהם מלהתדבק להשכינה, שיהיה השכינה 'לפני הוי"ה' בבחי' אשת חיל עמרת בעלה.

ולזה הזדיר אח"כ התורה 'ואל יבא בכל עת אל הקדש' כי י"פ מילוי ע"ב ודיוי"ו ועם י' הכוללים בגי' עת', וזה ידוע שמילוי בגי' אלה"ים בחינת דין, והכוונה בזה משום שהם עלו לדרגה שאינם ראויים לעלות, וכל מי שעולה במדרגה שאינו ראוי לו, מעורר דינים עליו

מלמעלה, כי דינים אותו למעלה אם הוא ראוי לזה המדרגה או לא, וזהו 'ואל יבא בכל עת אל הקדש' שלא יעלה ויכנס במדרגה אם עוד חסר לו השלימות.

'מבית לפרכת אל פני הכפרת' פרכת וכפרת הם אותם אותיות, בגי' ד"פ שם אהי"ה פשוט, עם כל מלויהם כזה אהי"ה קס"א אהי"ה קס"א אהי"ה קמ"ג אהי"ה קנ"א. שהם הצלמים של האדם, שעל ידם יש להאדם חיות בעולם, וכשמסתלק מהאדם הוא מת כמבואר בכוננת הושענא רבה בלילה. היינו שנדב ואביהוא נכנסו בקודש הקדשים כדי להמשיך את הצלמים והחיות משם, אבל בגלל שלא היו ראויים, לכן 'וימתו' שנמלקו מהם הצלמים לגמרי.

ואומר התורה שמתו כן יכולים לכנס 'כי בענין' שזה ביארנו כמ"פ, הענין שבריאת העולם נברא ע"י בחינת טו"ב מספר שם אהו"ה היוצא מר"ת א"ת ה'שמים ו'את ה'ארץ, וכמו שכתוב על כל יום 'כי טוב', וזה איתא במשנה באבות (פ"ה מ"א) שבעשרה מאמרות נברא העולם, א"כ על כל מאמר הוא בחינת טוב, וע"י חטא עה"ד נתערב טוב ברע ונתקלקל כל הבריאה כולה שנברא בבחינת טוב, כמ"ש ותרם האשה כי טוב הענין למאכל (בראשית ג ו). ולזה מרמז כאן התורה שרק ע"י הענין הוא יכול ליכנס בפנים, כי ענין בגי' י"פ טו"ב, היינו שהוא צריך מקודם לתקן חלקו בחטא עה"ד, ורק אז 'אראה אל הכפרת' יוכל להמשיך הצללים והחיות, כי ע"י חטא עה"ד נגזרה מיתה בעולם, ולכן כשיתקן אותה יוכל להמשיך חיות בעולם.

'בואת' שיתקן ג"כ השכינה בחינת זאת, 'בא אהרן' שזה מבואר בלקומי תורה (שמיני) שבז' ימי המילואים היה משה מקים את המשכן וחוזר ומפרקו, ובשמיני נשלם הקמתו, נגד ז' מלאכין קדמאין, וביום השמיני הדר. כי ע"י אהרן הכהן היה תיקון לשכינה, כי רש"י אומר עה"פ 'ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל' (במדבר כ כט) האנשים והנשים, לפי שהיה אהרן רודף שלום, וממילא אהבה בין בעלי מריבה, ובין איש לאשה.

ואיך יבוא 'בפר בן בקר' שימתיק הפ"ר דינים, 'ואיל לעולה' אי"ל עה"כ בגי' שם מ"ב שם המעלה הניצוצין. ואח"כ היה יכול להביא הקמורת שהוא חיים וחיות לעולם.

עכ"פ רואים שנדב ואביהוא שמסרו נפשם, ואפילו שהיה להם חסרון אבל בגלל שהם חשבו שהם בשלימות והיו שוגגים, מזה נמשך לעולם הענין של יום הכפורים שמכפר הקב"ה על כל מה שעיוות האדם בשנה, ונמשך חיות בעולם, וכמו שהבעש"ט הקדוש זי"ע אומר על מאמר חז"ל (ראש השנה כט.) כל שאינו מחוייב בדבר אינו מוציא הרבים ידי חובתן, שלזה נופל הצדיק ממדרגתו ונכשל בשמץ של עבירה של המוני עם כדי לעלותם, ולכן נדב ואביהוא נכשלו עבירה בדקות, כדי שעיי"ז יהיה לדורות כפרת עונות ביה"כ.

עכ"פ רואים מכל זה שביום פטירת של הצדיק הוא יום של כפרת עונות, ולכן הקב"ה יעזור שיהיה אא"ז בעל ההילולא מליץ יושר לכלל ישראל, וכל אחד יושע בכל מה דבעי בפרטות ובכללות, בכני חיי ומווני, ונוכה לובא לציון גואל בב"א.

(נאמרו ב' אייר תשס"ט לפ"ק)

דברי תורה מרבתינו זי"ע

יְדַבֵּר הוֹי"ה אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהָרֹן כִּקְרַבְתֶּם לַפְּנֵי הוֹי"ה יָמִיתוּ (טז, א).

ויש עוד יראה עלאה, שהקב"ה שואל מעמך את הו"ה אלהיך תירא (דברים יא). ליראה את הו"ה אלהיך (שם יב). והוא כמו שאמר צדיק אחד, 'אחרי מות שני בני אהרן' 'אחרי' מופלג (אסתר רבה ה ב) שהיה המיתה מופלג ורחוק מהם, שהרי בכל יום ובכל שעה 'בקרבתם לפני ה' וימותו', והוא הביטול במציאות החיות רצוא (הקאל א ד) לחזור לשרשו, ונעשה אין, אפר בעלמא, מיתוק הגבורה והיראה, יראת הו"ה לחיים (משל ש ב).

וכשבא למדריות אין, אפר בעלמא, אז אינו מהויק לעצמו כלום, ורצה לחזור לשרשו בגורל התלכות אש, לצרור את נפשו את הו"ה אלהיך, אלא שהיראה מצמצם אותו, שמוחם בצאתם וששים כבואם כשהחורין אל כליו, והוה היראה שהקב"ה שואל ומבקש מאתנו לבא למדריתא ואת.

(אוצר החיים' מרבתינו יצחק אייזיק מאמרא)

בְּזֹאת יבֹא אֶהָרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ וְגו' (טז ג).

ואמר על זה הקדוש רבי אהרן מקארלין זלה"ה, שזה כונת הפסוק 'ואל על יקראו' (הושע יא ב) שהן קוראין למדריות עליונות, ומנהיגין התחתונות שהן האותיות, ובהן נופלין ממדריתא, כי 'בזאת יבא אהרן אל הקודש' כתיב, ולכן יהיה עיקר התחלת עבודה תורה, לקשר נפשו באותיות, אף שעומד במדריתא קמנה ובקמנות גדול, אל יבזה עבודה ואת להוציא כל מלה ומלה בשלימות.

(אוצר חסד' מרבתינו יצחק אייזיק מאמרא)

וְהִשְׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עֲלָיו הַגּוֹרֵל לַעֲזֹאֵל (טז י).

כמו שאמר הקדוש רבי משה ליב מפאסוב, 'לעזאול' ר"ת א"ת זה לעומת זה ע"שה אלהים (קהל יד). כמו שיש צדיקים בקדושה המשפיעין מאה ברכות על ישראל, כן יש בקליפות נגה, כי כל שיש בקדושה יש בקליפה דוגמתן.

(היכל הברכה' מרבתינו יצחק אייזיק מאמרא)

יְדַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי הוֹי"ה אֱלֹהֵיכֶם (יח ב).

רצונו לומר 'אני ה' אלהיכם' הוהרה מוהיר הקב"ה למשה, לאמר לישראל שאני ה' אלהיכם בדבקות, וכן אני רוצה תמיד לדבק עם ישראל בני, אבל על אופן זה שאתם ג"כ יהיו דבקים עמי בלי שום פירוד, כי ע"י שעשיתם איזה עבירה תהיו נפרדים ממני, וע"י מצות ומדת טובות ומעשים טובים, תהיו נדבקים כי בסוד (דברים ד) 'ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם' כל אברים 'היום'.

ועבור זה שאתם תהיו דבקים בו, אז 'כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחתייהם לא תלכו' רצונו לומר אם אתם תהיו דבקים בו כנ"ל, אז 'כמעשה ארץ מצרים' בגלות המר ועבדים אתם הייתם למצרים, 'לא תעשה לכם' עוד בגלות המר הזה, וכן אם תגאלו אתכם מאיזה הגלות, יהיה הגאולה שלימה לעולם ועד, ולא כגאולת מצרים שיש אחריה כמה גלויות מרים כנודע, וכן 'כמעשה ארץ כנען' אשר אני מביא אתכם שמה' לעתיד לא יהיה בשנים מועטים, כמו שהיה תחלה שישבתני שמה ארבע מאות שנה ולא יותר, 'ובחתייהם' מנהגים המרים שעבור זה נחרבו ב' מקדשים 'לא תלכו' עוד.

(בן ביתי' מרבתינו אליעזר צבי מאמרא)

יְדַבֵּר אֶל כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי הוֹי"ה אֱלֹהֵיכֶם (יט ב).

'קדשים תהיו' שעבודתכם יהיה בבחינה שלא עשיתם עדיין כלום, רק כמאן דומין לעשות רצון קונו, ויהיה פירוש 'קדשים' מלשון הזמנה כמבואר בכמה מקומות. 'כי קדוש אני' כלומר שע"י זה תגרמו שגם אני אומין עצמי ככל עת ועונה, להשפיע לכם ביותר השפעות טובות וחיים ארוכים.

(זכרון דברים' מרבתינו אלכסנדר סענדר מאמרא)

יְדַבֵּר אֶל כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי הוֹי"ה אֱלֹהֵיכֶם (יט ב).

ודבר נחמד שמעתי מאיש אלקים קדוש קדשים הרב הקדוש מספרעליים זצוקלה"ה, קומי אורי כי בא אורח (ישעיהו א). שאמר פירש הפסוק 'קדושים תהיו' ראוי לכם להיות קדושים, 'כי אני הו"ה' ומצד חלקי שנתתי לכם ואני קדוש, ראוי לכם להיות מחקה להדמות למלך שאני קדוש, אבל 'איש אמו ואביו תיראו' חלק שנתנו לכם אביו ואמו, כל אחד נתן חלק, אב מוריע ואם מוריע, מזה צריך לירא שלא ימשיכו אתכם לתאוות עוה"ו חלילה, עד כאן דבריו הקדושים.

(עשירית האיפה' מרבתינו יצחק אייזיק מאמרא)

אֶל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִים וְאֵלֵהֶם מִסִּבָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֵם אֲנִי הוֹי"ה

אֱלֹהֵיכֶם (יט ד).

אירא כספרא, אם פונה אתה אחרים אתה עושה אותן אלהות. שאף הכמה בעלמא אסורה, כענין וסרתם ועבדתם (דברים יא טו), מיד שסר הרי הוא עובד, כי לב ישראל צריך להיות מלא מגדלות היוצר כל, והשוק באהבתו.

ודע, כי בהבטת וראיית איש את רעהו עושה רושם, והנשמה ככה הראות יוצאה להביט, ואם הוא דבר טוב יתהוה ממנו דבר טוב, ואם הוא דבר רע יקח מעצמותו ותתחלף הנשמה. וזה סוד 'אל תפנו אל האילים', מפני 'אלהי מסכה לא תעשו לכם' את עצמך, שאם תראה בטומאה, יהפך מעצמותו ותהיו כמהו עבודה וזה.

(אוצר החיים' מרבתינו יצחק אייזיק מאמרא)

וְלֹא תִשָּׁבְעוּ בְשֵׁמִי לְשִׁקֵּר וְחִלְלַתָּ אֶת שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי הוֹי"ה (יט יב).

ודע אחי, שכאשר יארע לאדם דין ודברים עם חבירו, הוא בהשגחות המשגה מעין מה שהסר לנפשו תיקון, וכמו שהבירו תובע אותו, זה עצמו מה שתובעין ממנו למעלה על הסרון נפשו, והמודה ועווב לפני בית דין כמשיך תיקון לנפשו, וסימן טוב לו שחזור למאריה שמיא בתשובה שלימה. והמכחש בחבירו הוא סימן לנפשו, שכך מעין דוגמא זאת מכחש בקוב"ה, ופוגם בבת עין ונשאר בלתי תיקון רחמנא ליציל, ומכל שכן כשמשיך היינו בשבועה שהשבועו חבירו, סימן ששיקר בשבועה שהשבועו אותו הוי צדיק ואל תהי רשע (נהה י): שלא די שלא הוסיף תיקון כנפשו לתקן נפשו באור נפלא, אלא שהוסיף רשע ופשע והטאים ומפריד מלכות מבינה, וגורם אריכות הגלות.

(אוצר החיים' מרבתינו יצחק אייזיק מאמרא)

לֹא תַעֲשֶׂק אֶת רֵעֶךָ וְגו' (יט יג).

עין בספר אור החיים פרשת קדושים, כי בני תורה אין להם פרנסתם בעולם הזה, כמאמרם (שחר טוב תהלים ה ב) אמרה תורה מפני מה בני עניים. ושמעתי משם האלקי רבנו יצחק לודיא זצ"ל, כי אין העולם יכול לסבול רוב הטובה אשר תנתן בשביל הצדיקים, בשבילם דייקא, לזה אינו משפיע לצדיקים, אלא בשביל של הבינונים, ודרך שם יהיו נזונים בני תורה, הא למדת שאין העשירים אלא מרוב, שעל ידם יורד שפע של הצדיקים בשביל של הבינונים, וצוה השם 'לא תעשוק את רעך' זה הצדיק, ובה ילך לך השפע כרב טוב ובגודל הצלחה, ע"ש הימב.

(אוצר חסד' מרבתינו יצחק אייזיק מאמרא)

לֹא תִשָּׂא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְךָ הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עֲלָיו חֲטָא. לֹא תִקַּם וְלֹא תִטַּר אֶת בְּנֵי עַמֶּךָ וְאֶהְבֵּתָ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ אֲנִי הוֹי"ה (יט יד-יח).

כלומר שתהור בהוכיחך את חבריך שלא תשא עליו, ויהיה 'תשא' מלשון משיאין משואת (פסחים ב). כלומר שלא תלהיב עליו את מדת הרין ע"י החטא. או 'תשא' מלשון משא, שלא יהיה ח"ו ע"י דבורך החטא עליו למשא תיכף. ובאיזה אופן תפעול כן, 'לא תקום לא תטור את בני עמך' כלומר שתוכחך לא יהיה על דרך נקימה ונמירה, רק שתודיע לו שכוונתך לחיי עוה"ב, כמו שמבואר בדברי הרמב"ם שהבאתי לעיל.

ועוד אהרה 'אהבת לרעך' כלומר שתוכיח את חבריך באהבה רבה, ואז תפעול 'כמוך' כלומר אם אתה מוכיח את עצמך ותאמר מה שהעוות נגד קונך, אתה פועל רחמים וחסדים 'אני הו"ה', כלומר שמי'אני' שהוא מידת מלכות, כמ"ש מלך במשפט יעמיד ארץ (משל ב ט) יהיה 'הו"ה' רחמים גדולים, כמו כן שאתה אומר לחבירו באהבה, אתה פועל רחמים וחסדים ונמתקים כל הרעים.

(זכרון דברים' מרבתינו אלכסנדר סענדר מאמרא)

לֹא תִשָּׂא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְךָ הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עֲלָיו חֲטָא (יט יז).

לכך מצוה 'הוכח תוכיח' להצילו ביסורים קלים, לעשות תשובה להמשיך עליו חיים, והכוונה מאן דאחיד בידא דחייבא, כי הרואה דבר עבירה בחבירו ידע בבירור שיש בו איזה שמץ דבר מזה, כמו שמרן אור שבעת הימים הדיב"ש טוב ראה לאחד שהליל שבת, ובקש שיודיע לו מן השמים מה חטאו שראה בו, והודיעו לו ששימש עצמו בתלמיד חכם שנקרא שבת ובוה חילל שבת. וכן כל כיוצא בזה יבדוק עצמו ויקשר עם חבירו לעשות תשובה באמת, ואז שניהם ישיבו אל ה', והוה 'הוכח' את עצמך, ואחר כך 'תוכיח' את חבריך ותיכלול עצמך.

(זהרה ח' מרבתינו יצחק אייזיק מאמרא)

וְאֶהְבֵּתָ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ אֲנִי הוֹי"ה (יט יח).

'אהבת את יהוה אלהיך' כמספר השוה עם 'אהבת לרעך כמוך אני יהוה', כי אהבת ישראל ורעים תלויים בקשר יחד עם אהבת הקב"ה.

(אוצר חסד' מרבתינו יצחק אייזיק מאמרא)

תולדותיו ומשנת חייו של רבינו איש האלקים רשכבה"ג דנהירין ליה שבילין דרקייע כשבילי דנהר דעה מארי דיחודא רבינו יצחק אייזיק יהודה יחיאל בן הרה"ק רבי אלכסנדר סענדר מקאמרנא זי"ע 'היכל הברכה' י אייר 'נצח שבנצח' תרל"ד

עיר וקדיש מן שמיא נחית

ביום כ"ה לחודש שבט שנת תקס"ו בעיר סאמבור שבגאליציע, נתמלא אורה בביתו של רבינו הגאון הקדוש רבי אלכסנדר סענדר מקאמרנא זי"ע, בנו של הגאון הקדוש רבי יצחק אייזיק מסאפרין זי"ע, מגזע היחס נ"ינ לבעל התושי"ט זי"ע, ועוד. ולאשתו הרבנית מרת חנה ע"ה בת הגה"ק רבי יעקב משה זי"ע חתנו של הגאון הקדוש רבי יעקב קאפיל מלוקווא זי"ע, בהיוולד להם בנם יחידם מחמד עיניהם, מרן רבינו קודש הקדשים איש האלקים אספקריא המאירה גאון הגאונים רשכבה"ג כ"ק רבינו יצחק אייזיק יהודה יחיאל מיכל סאפרין מקאמרנא זי"ע, אשר חיכו עליו בכליון עיניים אחרי שנים רבות של ציפיה.

מרן רבינו זי"ע נולד בברכת ש"ב רבינו הקדוש החוזה מלובלין זי"ע, שהיה ג"כ נכד רבי יעקב קאפיל מלוקווא בן בתו הרבנית מאטיל, אחרי שאביו רבינו המהרא"ס מקאמרנא זי"ע כבר הגיע לשנות העמידה, בהיותו כבן ל"ו שנים ועדיין לא נפקד בן זכר, הפציר רבות את רבינו החוזה מלובלין שיבטיח לו בן זכר, עד שפעם אחת הבטיח לו שעתיד ליוולד לו בן אשר יהיה לו נשמה גדולה אין לשער, והרבה שנים יש שלא היה בזה העולם נשמה גדולה כזו, אך לא תזכה להיות הרבה שנים עמו בעלמא הדין. וכך היה שאביו נסתלק מן העולם בשנת תקע"ח בהיות מרן רבינו רק כבן י"ב שנים, ולא זכה שיכניסו לעול התורה והמצות. שמת הרבית מילה נחגגה ברוב פאר והדר שלשה ימים רצופים, וביום השלישי למילתו הגיע לעיר אחד מזקני תלמידי הבעש"ט זי"ע, והניח את ידיו על הרך הנימול, ואמר עליו: **דאס קינד האט א נשמה גדולה ומוח גדול.** ואכן בוצין בוצין מקטפיה ידיע, בהיות מרן רבינו כבן שלש נחה עליו רוח הקודש והיה מגיד עתידות, עד שביקש ממנו דודו המהרצ"ה מזידיטשוב זי"ע שיקחו ממנו שלא יפריע לו לעבודת השם, בהיותו כבן שבע שנים בערה בו כאש תשוקה עצומה ליכנס בפרד"ס התורה וללמוד תורת הרוז, והתחיל ללמוד ביחידות את ספר הזוהר הקדוש וכתבי מרן האר"י זי"ל, עד שהיה בקי בהן צוקן ורגיל עוד לפני שנכנס לעול התורה והמצות.

אם חכם בני

במעט השנים אשר מרן רבינו זכה להיות עם אביו, קנה ממנו הרבה תורה וחכמה ויראה ומוסר והתקשרות לצדיקים, כאשר כל הדבר הקשה שהיה לו בהבנת התורה בין בנגלה ובין בנסתר הביא אליו, ואביו בראותו גודל השתוקקותו של בנו להבין ולהשכיל למד עמו במאור פנים, עד שלימד אותו ההקדמות והשערים לבאים בפרד"ס התורה, וכן לקחו עמו בנסיעתו לשימוש צדיקים הקדושים, לחזות ולשאוב מהם דרכי עבודת השם, והיה נוסע בתמידות אצל רבינו החוזה מלובלין זי"ע, ואף זכה להיות פעם אחת אצלו בליל הסדר, והחוזה מלובלין נתן לו את הזרוע מהקערה, שזאת היה נותן רק לגדולי התלמידים ואשר היתה נחשבת לסמיכה להנהיג עדה קדושה בישראל. וכן נסע עמו אצל הרה"ק רבי זאב מאברין זי"ע, בן המגיד מזלוטשוב זי"ע. וכן אצל גאון הדור רבי יצחק חריף אב"ד סאמבור זי"ע. ומרן רבינו אף הוא כבור טוד שאינו מאבד טיפה, זכר כל ימיו את

וכל יגיעתו היה רק ללמוד תורה הקדושה לשמה בלי שום הפסק ובטלה, והיה לומד ממש בהתפשטות הגשמיות עד שהשיג כל המדרגות והשגה נפלאה לראות את צורת התנאים והאמוראים, ורבי שלמה יוסף הני"ל ניסה אותו בזה בשאר אנשים והשיב לו רבינו צורת כל אדם ואדם. אך לפתע פתאום ביום י"ז לחודש אב שנת תקפ"ה נסתלק עליו חמיו, בהיות חמיו רק כבן י"ח שנה, ומרן רבינו נשאר יתום וגלמוד מחמיו, ובשנה שלאחריה ביום ה' לחודש ניסן תקפ"ה נסתלק מעמו גם רבו האוהב ישראל מאפטא, ונשאר יתום גם מרבו זי"ע.

אני לדודי ודודי לי

אחרי הסתלקותו של חמיו ורבו, הסתופף רבינו בצילו של דודו אחיו הגדול של אביו, רבינו רבי צבי הירש מזידיטשוב זי"ע בעל 'העטרת צבי', אשר למד עוד עמו בימי נעוריו מאחרי פטירת אביו עד לחתונתו, אחרי שאחיו רבינו אלכסנדר סענדר מקאמרנא אבי מרן רבינו נגלה אליו בחלום, וביקש ממנו שישמור וילמד עם בנו שנשאר יתום לבד, והוא אשר יעצוהו לעזוב את דירתו מפיניטשוב ולבא להשתקע בעיר זידיטשוב, להיות סמוך על שולחנו בבחינת יותר ממה שהפרה רוצה לינק הפרה רוצה להניק, וללמוד ולהשפיע אליו את כל חכמתו ותורתו. ונשבע רבו לרבינו בדיקנא קדישא שלו, שלא יעזוב את העולם הדין עד שיהיה כלי שלם כלי מחזיק ברכה, למען אשר יוכל להיות ממלא מקומו וממשיך דרכו בדרך הנגלה ובמיוחד בדרך הנסתר. והכתירו לראב"ד דק"ק זידיטשוב, מקום אשר אביו היה מלפנים הראב"ד דשם. וכמעט שלא היה יום בחייו מרן רבינו שזכרו של דודו לא מש פמניו, וכל פמניו מלאים מן אל ון ממה ששמע וקיבל וראה אצל דודו, וכל מעיינו היה אך רק איך לעשות נחת רוח לדודו. ביום י"א לחודש תמוז תקצ"א נסתלק רבינו המהרצ"ה מזידיטשוב מעלמא הדין, כאשר מרן רבינו תלמידו ונאמן ביתו לא מש מעל יד מיטתו, וקרא לפניו שירות ותשבחות עד יציאת הנשמה, ולאחר יציאת נשמתו בקדושה נשבר ונמס לב רבינו בהסתלק ממנו רבו משיב נפשו האדם היחיד אשר נשאר לו אחרי שנות יסורים ויתמות ומיאן להינחם, עד שנגלה לו דודו ורבו בחלום, ואמר לו: שיעמוד על ימינו ויזכה להשיג שערי בינה, ומאז מצא מרן רבינו מנוח לנפשו.

קאמרנא

לקראת הימים הנוראים של שנת תקצ"ב, העביר מרן רבינו את משכנו לעיר קאמרנא, מקום אשר התפללו בו אבותיו. אשר אביו שימש שם ברבנות ואב בית דין בסוף שנותיו, וכן הקים שם ישיבה והרבין שם תורה לאלפים. מיד בבואו לעיר ואם בישראל 'קאמרנא', ראו אנשי העיר אשר לפניהם עומד אברך אב בחכמה ורך בשנים, סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, וקיבלו אותו להיות רב ורבו. מתחילה הנהיג בבית המדרש הגדול שבביר, אשר התפללו שם מלפניו הפרי מגדים והנועם אלימלך מליזענסק ור' משה לייב מסאסוב זי"ע. ולאחר מכן בשנת תרכ"ה בנוהו לו חסידיו בית מדרש גדול ומפואר אשר עומר עד היום על תילו, ומסופר שמרן רבינו ציוה שיעשו בביהמ"ד קירות עבים ביותר, ובשעת חנוכת הבית

התפילות והתורות ששמע בהיותו אצלם ודרכי העבודה שראה, והביא כמה וכמה פעמים בספריו הקדושים מה ששמע וראה מהם.

בהיות מרן רבינו כבן י"ב שנים, לפני שנסע אביו אל עיר אוהעל שבארץ הגר, נפרד ממנו אביו בבכייה גדולה, בהרגישו שעתיד הוא לעזוב את עלמא הדין. ובצוואתו האחרונה אמר לרבינו, שכשיגיע לשנות העמידה, ילבש בגדי לבן בשבת קודש, כדרך רבותינו הקדושים מאורי החסידות בדרך הסלולה ממרן אור שבעת הימים הבעש"ט זי"ע, ויניח ב' זוגות תפילין רש"י ור"ת ביחד בשעת התפילה כדעת מרן האר"י זי"ל. וביום כ"א אב שנת תקע"ח נתייתם רבינו מאביו הקדוש שנסתלק בעת רעוא דרעוין בעיר אוהעל, ונטמן שם לקול בוכים בהשאירו את בנו רבינו יתום לבד בלי משעו, אך מרן רבינו אשר שום דבר לא שבר את רוחו נתגבר על יתמותו ויגע בתורה מתוך הדחק עד שגדל לאילן ברברא בישראל.

בית המדרש בקאמרנא

וארשתין לי לעולם

ביום ג' שבעה לחודש טבת שנת תקע"ח, בהיות מרן רבינו אצל החוזה מלובלין זי"ע, בנוסעו עוד ביחד עם אביו להסתופף בצילו, בא בברית האירוסין על פי עצת רבו החוזה מלובלין עם הרבנית גיטל, בתו של הגאון הקדוש ר' אברהם מרדכי מפיניטשוב זי"ע, מגדולי תלמידי המגיד מזלוטשוב זי"ע, ואשר שימש כמעט כל תלמידי רבינו המגיד ממעזריטש זי"ע. וכשקרא רבינו החוזה מלובלין את התנאים אמר כמה פעמים: עליו הכהן ולפלא היה, אחר שנסתלק מרן רבינו ביום י' אייר יום פטירת עליו הכהן, נתגלה ראייתו הרחוקה של החוזה מלובלין. זמן החתונה אשר נקבע ליום ט"ו לחודש שבט תקע"ט סמוך ליום כניסתו של מרן רבינו לעול התורה והמצות, נדחתה עם פטירת אביו ביום כ"א אב תקע"ח, ונתקיימה בעיר מגורי הכלה פיניטשוב שבפולין כשלוש שנים אחר כן בשנת תקפ"ב בהיותו כבן ט"ז שנים, כאשר תחת החופה מוליכו דודו אחי אביו הגאון הקדוש ר' משה מסאמבור זי"ע בעל היתפילה למשה. בצל חמיו ינק מרן רבינו הרבה מסיפורי מעשיות והנהגות צדיקים שחמיו ראה ושמע מצדיקי הדור אשר הסתופף בצילם הלא המה כתובים ומפורזים בספריו הקדושים, ואף יעצו חמיו לנסוע ולהתדבק אל רבינו **האוהב ישראל מאפטא** זי"ע, אשר אז היה איתן מושבו בעיר מעזיבו, לקנות ממנו שלמות הנפש. בשלוש שנים שהיה דר בפיניטשוב בצל חמיו, למד בהתבודדות עם החסיד מוריני רבי שלמה יוסף מסטאשוב זי"ע, עד שכמעט ולא ראה אור העולם,

שאל לו אחד למה ציוה לעשות קירות עבים, אמר לו לאחר שלשים שנה יודע לך, ובשנת תרנ"ה שלשים שנה לאחר מכן כשפרצה השריפה הגדולה בקאמרנא, לא נשרפה בית המדרש מחמת עוביו רק נחרך קצת מבחוץ, ואז ראו כולם עיניו הצופיות.

ובבית המדרש הגדול הזה שם שפך מרן רבינו הקדוש תפילותיו לפני אביו שבשמים, כאשר מכל קצוות תבל באים אליו לבקש על נפשם לישועת הכלל והפרט, זה בזרע של קיימא וזה בזיווג הגון וזה ברפואה בהכל ראו איך שתפילותיו בוקעת רקיעים ואינה שבה ריקם, ורוח הקודש ממש ראו אצלו. שם ערך מרן רבינו את שולחנותיו הטהורים אשר לפני ה' כאשר אלפים ורובבות מכל רחבי גאליציע והונגריה וביניהם גדולי רבנים אדמו"רים זקנים וישישים אשר זכו עוד לראות אדמו"רים אשר היו לפניו, מתדבקין בצילא דמהימנותא לשמוע דברי תורתו העמוקים בנגלה ובנסתר אשר נאמרו בקול חוצבי להבות אש בדרך המסורה מרבו ודודו מזידיטשוב ובדרך המיוחדת אשר סלל רבינו. ומאותו היום אשר מרן רבינו קבע את דירתו בקאמרנא והקרין מאור פניו על כל הסביבה, נתקדשה שם קאמרנא אשר עד היום ברשת ובזיע ובסילודין, מזכירין את שם העיר 'קאמרנא', אשר שם שכן רבן ואלופן ומיודען ואוהבן וליבן של ישראל.

ונורא הוא על כל סביביו

על אף שמרן רבינו כבר נתפרסם והנהיג חסידות אלפים ומפוארת בישראל, נסע עוד להסתופף בצל צדיקי הדור, ובמיוחד נסע אל הרה"ק ר' משה צבי מסאווראן זי"ע, ומסופר שכשהגיע אליו נתן לו קוויטעל ונשאר לשבות שם על שבת קודש, ולאחר השבת אמר לו הרה"ק מסאווראן, הקוויטעל שלך הצנעתי בספר הזהר שלי, אך מרן רבינו ברוב ענותנותו הוציאו משם. וכמו"כ היה מרן רבינו נוסע בערים אשר בגלילות גאליציע ובהונגריה לעורר את העם לאביהן שבשמים ולהחיות שבורי ונדכאי לבב, ובכל מקום אשר היה מגיע ובפרט כאשר נשאר לשבות שם על שבת קודש ששון ושמוחה בעיר, והימים האלה כימים טובים נחגגו, והיו באים כל אנשי העיר להתפלת ולשמוע דברי אלוקים חיים. ומיום ליום ומשנה לשנה נפתחו עוד ועוד שטיבלאך לעדת חסידי קאמרנא בכל עיר ועיר אשר דבר המלך ודתו מגיע, והעיד הרה"ק ר' צבי הירש מליסקא זי"ע מגדולי תלמידי מרן רבינו, שיראי ה' בכל עיר ועיר הם היו מעדת חסידי מרן רבינו מקאמרנא, כך היתה גודל השפעתו.

סדר היום

סדר יומו של מרן רבינו היה להפליא, כאשר לאחר תפילת ערבית עלה על יצועו ופיו ממלל פסוקים ומדרשים ומשניות, והיה ישן פחות משיתין נשמי, ומיד הקיץ משנתו ונטל ידיו היה חוזר עוד פעם כני"ל, עד שהגיע שעת חצות לילה, אז נתגבר כארי וקם מעל יצועו, וישב על הארץ והתחיל לבכות וליילל על גלות השכינה אשר עד עתה עוד לא נושענו, ולאחר מכן ישב ולמד כל הלילה בסתרי תורה בזהר הקדוש ובכתבי האר"י ז"ל, וכשהפציע השחר קרא בקול גדול ומתן את ברכות השחר כשמכוין בכל ברכה וברכה את הכוונת והיחודים, ואחר כך היה אומר שירות ותשבחות למלך אל חי וקים בפישוט ידים ורגלים ממש. וכשהניץ החמה לבש ב' זוגי תפילין רש"י ור"ת ביחד וקרא בהם קריאת שמע, ופניו היו בווערים אז כלפיד אש אשר הולך ומתדבק אל קונו, טבל את עצמו והתחיל בעבודת השם זו התפילה, כאשר התפילה ארכה למעלה מג' שעות ובשבת קודש היה למעלה מה' שעות, יצוין שאף פעם לא התפלל אחר זמן התפילה אף על שתפילתו נמשכה זמן רב, והיה מתפלל בעצמו לפני התיבה בכל יום והיה גי"כ קורא בתורה כשגיצי אש יוצאים מפיו, אשרי עין ראתהו. ולאחר מכן עד קרוב לחצות היום כתב את ספריו הרבים,

ולאחר חצות היום למד בנגלות התורה ש"ס בבלי וירושלמי מדרשים טור ושלחן ערוך כשהכל ידע בעל פה והיה שגור על לשונו. והרץ תשובותיו לאלפי השואלים ששלחו אליו ספיקותיהם בין בהלכה ובין בהזכרה ישרה לדעת את המעשים אשר יעשו ואת הדרך אשר ילכו בה. והרבה מהשאלות אשר נתעוררו באותו הזמן הריצו למרן רבינו לדעת את דעתו הקדושה, כגון בהיתר הקטלנית הרה"ק ר' ישראל מרוזין זי"ע, ובענין התרגומים שהביאחו מקפריסין שאסרו מרן רבינו, ועוד.

מצבת קדשו של רבינו בקאמרנא

אור שבעת הימים

ישאלתי את פי משיח אימת אתי מר, והשיב לי, בזאת תדע, בעת שיתפרסם לימודך ויתגלה בעולם ויפוצו מעיינותיך חוצה מה שלמדתי אותך והשגת, ויוכלו גם המה לעשות יחודים ועליות כמוך ואז יכלו כל הקלילות ויהיה עת רצון וישועה. לשון קדשו של רבינו אור שבעת הימים מרן רבי ישראל בעל שם טוב זי"ע, במכתב לגיסו הרה"ק ר' גרשון מקיטוב זי"ע. הדברים האלה הם היו לנגד עיני מרן רבינו בכל ימיו ובכל עתותיו, ללמד את עם בני ישראל משנת רבינו הבעש"ט, ויוכלו ליחד יחודים בכל תנועה ותנועה בתורה ובתפילה, ובספריו הקדושים המפורסמים מבאר רבינו כל דיבור ודיבור שנשמע מפי מרן הבעש"ט, הכתובים בספרי הכהן הגדול רבי יעקב יוסף מפולנאה זי"ע בעל 'יתולדות יעקב יוסף' ו'צפנת פענח' ו'בן פורת יוסף', ומנכד הבעש"ט בעל 'הידגל מחנה אפרים' זי"ע, והספרים האלה לא ירדו משולחנו וליבו של מרן רבינו, עד שלמדן וביררן כסולת נקיה, וכתב על לוח ספריו הרבים לזכות עם רב להחיות כהיום הזה, עד שאי אפשר להבין כלל דברי קדשו של מרן הבעש"ט ללא הקדמות והביאורים שכתבן מרן רבינו חסידים הראשונים היו אומרים שספרי התולדות והדגל הם המשניות של החסידות, וספרי מרן רבינו הם הגמרא של החסידות. וכל מוציאי ספרים במשנת הבעש"ט השתמשו בספרי מרן רבינו, יעיד הספר המפורסם של תורת הבעש"ט, 'בעש"ט על התורה' שכתב בדף השער, שכל דבריו שכתבו הוא ע"פ מה שנתבאר במשנת מרן רבינו.

תורתו מגן לנו

הדבר אשר השאיר מרן רבינו אשר משם אפשר לשקף את גודל בקיאותו וגאונותו ולמדנותו בכל חלקי ומכמי התורה, הן בתורה שבכתב והן בתורה שבעל פה הן בשו"ע בין בנגלה ובין בנסתר, הם ספריו הרבים והעמוקים, אשר אי אפשר להבין איך שבמשך שנות חייו הקצרים היה לו פנאי לכותבם ולבארם, אחר שהיה מוקף בחסידים ואנשי מעשה לצעה ולברכה. חבורת חבורת חסידים ולומדים מעמיקים עד היום בספרי מרן רבינו אשר היא להם לעיניים, ואלפי אלפים מתחממים לאור תורתו אשר מכניס חיות דקדושה להוגים בה, אשרי העם הם למדך ואשרי העומדים על סודך.

בהאי קטירא איתקטיר

אחרי חג הפסח בימי העומר שנת תרל"ד, נחלש

מרן רבינו, והתחיל להכין את עצמו לקראת הליכתו לעלמא דקשוט. בשבת קודש ח' אייר אחרי תפילת שחרית, קרא לאשתו הרבנית וציוה עליה שתלבש בגדי שבת, ולראות איך שמסמך ומלביש לבנו רבינו אליעזר צבי מקאמרנא זי"ע, המלבוש הלבן אשר נהגו ללבוש כל האדמו"רים, ולשמוח בשמחת בנה אשר ראוי ומוסמך למלאות את מקומו. לאחר השבת ביום ראשון ט' אייר עוד התאמץ רבינו להניח בעצמו טו"ת, ולפני תפילת מנחה אמר: מנחה עוד נתפלל בעוה"ז וערבית נתפלל בגן עדן. בעירוב היום נשכב על מיטתו וחרד חרדה גדולה בהפטירו: ממלאך המות אינני מפחד, אבל מתיירא אנכי שאצטרך ליתן דין וחשבון לפני בורא העולם. והתחיל לומר שירות ותשבחות, ובחצות לילה אור לי' אייר, נצח שבנצח, יצאה נשמתו הטהורה לגנוי מרומים.

מיד התפשטה השמועה בכל הסביבה, ומכל המקומות נהרו אלפים ורובבות אל מסע הלוויה שהתקיימה למחרת, ונטמן לקול בוכים בבית החיים שבקאמרנא ואהל גדול נבנה על קברו, וזה לשון מצבתו הקדושה: **כתר תורה, פי"ג י' אייר תרל"ד, אדונינו מורינו ורבינו, רבן של ישראל, מאור הגולה, עמוד הימיני פטיש החזק, מופת הדור, הגאון קדוש אלקי, אספקלריא המאירה, אור מופלא ומכוסה, גאון הגאונים קודש הקדשים, מרא דרזין דנהירין ליה שבילי דרקיע כשבילי זנהר דזה, בוצינא קדישא, חסידא ופרישא, המפורסם בקדושתו וענוות דקדוה, עמוד ברזל, צדיק יסוד עולם, אור שבעת הימים, אוהב ישראל, מרן רבינו מוה"ר יצחק אייזיק יהודה יחיאל זללה"ה בהרב הצדיק הקדוש מו"ה אלכסנדר זללה"ה אב"ד דפה, ת.נ.צ.ב.ה.**

ציון רבינו אשר מאז פטירתו נעשה לתל תלפיות, ובכל שנה ושנה ביומא הדילולא דיליה נהרו לפקוד את ציון קדשו. ומעשה פלא ונורא מסופר, שאחרי המלחמה הנוראה שנחרבו ונעקרו החיים והמתים ואף בית הקברות שבקאמרנא נחרב עד היסוד, ובחיפוש אחר ציון קדשו של מרן רבינו, אמרו הגוים שבעיר: שבמקום אחד בבית החיים שום בהמה איננה רוצה לרעות שם, ובדקו ומצאו שהמקום הזה אדמת קודש הוא, שם נמצאו יסודות האהל והמצבות של רבותינו הקדושים, ועוד הביאו מומחים לדבר וקבעו בוודאות ששם מקום מנוחתם, ואהל גדול ומצבות חדשות נבנו על מקומו, זי"ע.

לא ימושו מפיך ומפי זרעך

בת אחת היתה לו לרבינו הרבנית הינדא שרה, אשת הרה"ק רבי מנשה יעקב קלינבערג זי"ע, אביהם של אדמו"רי בית זאלושיץ.

בנו הרה"ק ר' אלכסנדר סענדר זי"ע אשר נסתלק עוד בחיי אביו רבינו, השאיר אחריו שולשלת מפוארת בישראל.

בנו אשר ישב על כסא רבינו וממלא מקומו וממשיך דרכו, הגה"ק המקובל האלקי כ"ק רבינו אליעזר צבי מקאמרנא זי"ע, אשר ממנו נמשך שלשלת הקודש עד ימינו עתה. כאשר לאחר הסתלקותו מילא מקומו בנו כ"ק אדמו"ר הגה"ק ר' אברהם מרדכי מקאמרנא זי"ע, אשר ממנו נשאר אחרי המלחמה בנו מ"מ כ"ק אדמו"ר הגה"ק ר' חיים יעקב מקאמרנא זי"ע, ואחריו נמשכה השושילתא דדהבא ע"י בנו הגדול כ"ק אדמו"ר הגה"ק ר' שלום מקאמרנא זי"ע, ואחריו נמשכת שלשלת הקודש בגאון ובעוז לתפארת בית רבוה"ק מקאמרנא ע"י בנו הגדול הגה"ק כ"ק מרן אדמו"ר מקאמרנא שליט"א, ונתקיימה דברי קודשו של מרן רבינו לבן ציון המהיר"א מזידיטשוב זי"ע: **פון מרן רבינו וועט בליבען השלשלת עד ביאת הגואל, והא לך לשון קדשו של מרן רבינו שספרו יוצר חסד' על אבות: שפע הצדיק איננו פוסקת מזרעו ומזרע זרעו עד עולם אמן.**

רשימת ספרי בעל ההילולא קדישא

רשימת הספרים הוא כפי סדר הדפסתם:

עשירית האיפה – פירוש על דרך הפשט על תורת כהנים ספרא דבי רב, נדפס בהסכמת הר"ק בעל הישמח משה והמהר"ם א"ש מאונגוואר ז"ע, בשנת תר"מ, וז"ל מרן רבינו: שההינו וקיימנו והגענו לזמן הזה להשלים החיבור היום יום שיש עש"ק שש מאות שנה לחיי נח בחודש השני מרחשוון, שבבעה עשר יום לחודש, וסמני כי בו ישמח צדק, ואני בן שלשים ושלוש יודע ה' ימי תמימים לפ"ק.

מצות העיומר – ביאור על דרך הפרד"ם על מצות ספירת העומר, כעין חוכרת דוגמא להוצאת ספרו הענקי 'אוצר החיים' על תר"ג מצות, נדפס בשנת תר"י, ואח"כ נדפס על מקומו בתוך החומש.

פני זקן – פירוש על דרך הגולה על סדר שקלים ירושלמי, והוא מפיץ אור על סוגיות רבות בכלי ירושלמי, נדפס בשנת תר"א, וז"ל מרן רבינו: סיימתי בעור אדון כל כיום כ"ה שבט, שנת ה'ה"ה אלהיים צבאות' יום באתי לעוה"ל, ואני בן אדם גם ועב, חדשי תיקון, שבתותי שני אלפים רצון, ימי ששה עשר אלף חת"ך, שעות שלשים ותשע רבוא ארבעה אלפים נה"ר. ועתה יצא לאור ע"י מוסדותינו בהירור רב.

נדרת פי – פירוש על מסכת קנים, והגות על ספריו הקודמים עשירית האיפה ופני זקן, נדפס שנת תר"ג, ולאח"כ הדפיסו אותו בתוך הפירוש על המשניות.

דרך אמונה – ביאור על דרך הפרד"ם על י"ג עיקרי אמונה שסידרן הרמב"ם, נדפס בשנת תר"ג, וז"ל מרן רבינו: סיימתי כ"ב יום לחודש אדר שני חדש ימינו כקדם תקצ"ב לפ"ק, ואח"כ הדפיסו בתוך החומש 'היכל הברכה' בפרשת בראשית.

נצי חסד – ביאור ישר וטוב על מסכת אבות, מיוסד על פי קבלת מרן הכעש"ט ותלמידיו, נדפס בשנת תרמ"ז, הספר הזה זכה להרבה מאוד מהדורות, ונתקבל בחיבה גדולה בין כל עדות החסידות כספר יסוד במילי דאבות.

אדם ישר – סגולה ותפילות לזמן מגיפה, אחרי שבזמנו היו הרבה מקרי מגיפות רח"ל, נדפס בשנת תרמ"ז.

נתיב מצותיך – הקדמה לספר אוצר החיים, והוא כעין דרך ארץ קדמה לתורה, מילי אמונה ומוסר והסירות להאיר העינים לדעת את הדרך אשר ילכון בה לבאים להתדבק בתורת הכעש"ט ותלמידיו, ודרך היחוד ע"פ קבלת מרן האר"י ז"ל, נדפס בשנת תר"ח, הספר הזה זכה להרבה מהדורות אחרי שרבים וטובים אשר באו לחסות תחת כנפי החסידות מצאו בו את שארבה נפשם.

אוצר החיים – סדר התר"ג מצוות עם ז' מצות דרבנן, וכל מצוה ומצוה איך מרומז בתר"כ אותיות שבעשרת הדיברות כמובא מהגאונים, שכל אות ואות מעשרת הדיברות רומז על אחד מהתר"ג מצות. והוא כעין מפתח לחיבורו הענקי 'אוצר החיים' הנדפס בתוך החומש, נדפס בשנת תר"ח. בחומש שיצא ע"י מוסדותינו הדפיסו והכניסו על מקומו ביחד עם החומשים.

מעשה ארג – פירוש על גמרא ירושלמי מסדר זרעים, בדרך הגולה והפולג, שם הוא מראה את כחו הגדול כאחד הפרשנים של הגמרא וכאחד מן הראשונים, ודרכו בפירושו כמו שכתב בנו הר"ק רבי אליעזר צבי מקאמרנא ז"ע בשער הספר וז"ל: מעשה ארג, אשר ארג ורקס על דברי הירושלמי בפילפולא חריפתא, וגם במקומות שנוגע לכללי ותוספתא ופרושים ראשונים ואחרונים, וגם פירוש הזה תועלת גדול אף להבאים בהלכות הירושלמי, כי רבים נארו מחמת שאין להם מורה להאיר דרך הירושלמי, עכ"ל. בערב שנת השמיטה תשס"ז הוצאנו לאור דברי הירושלמי ופירושו מעשה ארג על מסכת שביעית הנקרא בשם 'היכל השביעית', הוספנו שם מכל דברי רבינו על השמיטה, ונתקבל מאוד אצל לומדי התורה.

מעשה ארג – פירוש על סדר משניות טהרות, בו מראה רבינו את כחו הגדול בהלכות הקשים בדיני טומאה וטהרה.

פני זקן – פירוש על סדר משניות זרעים, ועל התוספתא סדר טהרות, בדרך הגולה בעמקות ובקביאות גדולה.

עצי עדן – פירוש תמציתי על כל המשניות, להבין בקצירת האומר דברי המשנה על כרוז, ובסוף כל מסכתין מונה מנין המשניות ומקשרו מרישא לסיפא עפ"י סדרן של דברים.

היכל הברכה – על התורה, והוא הספר הגדול והענקי אשר מרן רבינו הקדוש נישא שמו עליו בעל ה'היכל הברכה', ספר על המסורה על המשה חומשי תורה, עמוק עמוק מי ימצאנו, על דרך הגולה והנסתר והחסידות והדרש, אשר כל רואיו אומר בראק, אשר אף אפשר להשיג אף ילוד אשה זכה להשגת גדולת כאלה. הספר אשר נתקבל בחיבה גדולה בין גדולי האדמו"רים וקני החסידים בכל דור ודור, והאדמו"רים והסידים ואנשי מעשה קובעים לקרות שמו"ת דייקא בחומש הקדוש הזה, ונתפשט בכל מדינות העולם אפילו עד צנעא שבתומן הגו כספר הזה, וכמעט שאין בית בישראל אשר אין בנמצא חומש היכל הברכה, נדפס בשנת תרכ"ג. ועתה יצא לאור מחדש ע"י מוסדותינו.

אוצר החיים – ביאור על דרך הפרד"ם על סדר התר"ג מצוות בהרבה, דיני המצוה ומעמי המצוה ושרשי המצוה, עד הכוונת והיחודים שצריך לכוין בכל מצוה ומצוה, נדפס ביחד עם החומש היכל הברכה.

כתם אופיר – ביאור על דרך הפרד"ם על מגילת אסתר, נדפס תרכ"ז.

זוהר חי – פירוש נפלא ועמוק על ספר זוהר הקדוש, עפ"י קבלת מרן האר"י ז"ל ועפ"י דרך העבודה והחסידות ממרן הכעש"ט ז"ע, נדפס בשנת תרל"ה ע"י בן המחבר כ"ק האדמו"ר מהרא"צ מקאמרנא ז"ע. ועתה יצא לאור מחדש ע"י מוסדותינו.

מגילת סתרים – תולדות חייו והשגותיו הקדושים, ירושלים תש"ד.

מעשה השם – סיפורים אמיתיים ומקורים מתלמידי הכעש"ט שקיבל מהמיו הרא"מ מפנימשוב ז"ע, ירושלים תש"ד.

שלחן טהור – על סדר שו"ע אורח חיים, לברר וללבן השיטות בהלכה, ונוסף לזה את שיטת זוהר ומרן האר"י ז"ל להלכה למעשה אשר עולין בקנה אחד עם ההלכה הצרופה מדור דור, מנהגי גוסחי החסידות אשר יסרתן בהררי קודש, נתקבל בחיבה גדולה מאוד בין כל שוחרי תורה וחסידות, נדפס בא"י בשנת תשכ"ט.

וכן יש עוד תשובות שכתב מרן רבינו ככל מקצועות התורה, וכעת שוקדים להוציא לאור ע"י מוסדותינו.

גודל קדושת ספרי בעל ההילולא קדישא

עינינו אור שבעת הימים רבינו ישראל בעל ש"ם ב"ן ש"ה. כלם 'ברי'ש', רבינו ש"מעון ב"ן יוחאי. רבינו יצחק ב"ן שלמה. רבינו ישראל ב"ן ש"ה. הם הם המעמדנו על קרן אורה, לפרש דברי חזוהר הנעלמים מעיני כל חי. ואמר מן הריב"ש טוב, שבמתיבא דרקינא לומדין בכל יום הזוהר בפירוש חדש, ויהיה פירוש עני זה ליום אחד, ודי בזה.

גדלות ספרו 'אוצר החיים' על התר"ג מצוות. ובכל המתיבתות דרקינא עוסקין

בהם
שנת 'יהיה גואל ישראל' [תר"א] ליל שבת קודש פרשת נח ד' חשוון. חלמתי חלום ארוך, אבל לא היה בזכות וצחות אלא בערבוביה, ואח"כ עליתי בזכות גדול, וראיתי את דודי הצה"ק מ"ה רבי בעריש מזדיטשוב ז"ע, וידעתי שאני בחלום, וראיתי את נפשו, ואחר כך הלכתי למקום אחר, וראיתי את דודי הנ"ל, והייתי סובר שאני בהקיק, והייתי כך בזכות גדול, במחשבה ברורה. ושאלתי ממנו ואמרתי לו, יגלה לי אדוני, מגדולת חדושי תורתך, אם הם מקובלים למעלה לפני אדון כל, ובפרט על ספרי אוצר החיים על המצוות, ועל מה שכתבתי שם במצות עו"ה מענין פ"ה דעתיקא קדישא, וחיודש מעשה בראשית. ויקם על רגליו ובזעזוע גדול ובפחד, ואמר: 'התורה היא על שמואלו בפתח, ואמר התורה שלך והחידושים שלך בכל המתיבתות עוסקין בהם, ונתמלאתי שמחה לאין שיעור וערך, והקיצותי.' (מגילת סתרים)

המחזיק בביתו חומש ע"פ 'היכל הברכה' יהיה נשפע בכל מיני השפעות טובות.

ומבטחני כל מי שיהיה לו החומש שלנו [ע"פ 'היכל הברכה' 'אוצר החיים'] בביתו יהיה ניצול מכל דבר רע, ומכל פגע רע ומחללים ומחוסר ויהיה ביתו מלא ברכות ה' וכל טוב הצלחה ועושר וחיים לו ולבניו בלי ספק ובפרט באמונה שלימה אני יתמלא במאה ברכות ויבקע כשחר אורכם בהארות פני עליון בהשגחה מעינא פקחא ומעינא בניי חיי ומזוני, וחסדיו ורחמיים והכרעות הכף לכף זכות וחיים.

חותם חיים נאם יצחק הקטן יהודה יחיאל מקאמרנא (מכתב רבינו בכת"ק)

התורה הרבה פעמים, וירם ימינו על שמואלו בפתח, ואמר התורה שלך והחידושים שלך בכל המתיבתות עוסקין בהם, ונתמלאתי שמחה לאין שיעור וערך, והקיצותי.

טעם שחיבר ספרו 'אוצר החיים'. וחיברו י"ד שנים רצוף בלי שנתן שינה ליעיניו ועיינותי בנפשי, על מה באת להאי עלמא שפילה, לעמוד כשושנה בין החוחים, שמנקבין אותה תמיד אם לא שתתקן נפשך באור התורה? ומצאתי לעצמי חיוב מן התורה לידע ולהבין התר"ג מצוות בפירושהן בדרך פרד"ס. וכבר עסקו בזה

חיבר ספרו 'זוהר חי' עפ"י הקדמת מרן האר"י והכעש"ט
סליק פרקא קדמאה של 'ספרא דצניעותא', ברחמי שמיא שעזרנו ברחמי לעני זה, נדכא ושפל וסבלן, לבאר עפ"י הקדמת מרן האר"י החי, כל אות ואות, עפ"י הקדמתו של מרן, והצילנו מן התועים, ונתן לנו תורת אמת תורת משה. הוא מרן אדונינו רבן של כל ישראל רבינו יצחק בן שלמה בר"ש (האר"י ז"ל), ובהקדמת אור

הענין חז"ל, רעיא מהימנא ומרן האר"י וכמה גדולים וצדיקים. ונכנס הענין המדוכא הזה בתוך מעיין החכמה הזאת, ומצאתי אחר היגיעה הרבה דברים יקרים מפז, ומפנינים יקרה, ועסקתי בזה הענין בכל כוחי. ארבע עשרה שנים לא נתתי שינה לעיני לדבק נפש באל עליון בדביקה וחשיקה וחפיצה בכל כוחי. (הקדמה לנתיב מצותין)

הלומד באיגרת החיים בעיון רב יהיה בטוח שינוח בעוה"ב בלי גילגול ואני ערב לו
 כל ניצוץ נשמה צריך לתקן נפשו בכל תר"ג מצות, ואם חיסר איזה מצוה צריך להתגלגל עליה, וכל תר"ג צריכין לקיים במעשה ובדיבור ובמחשבה, ואם חיסר איזה ניצוץ נשמה אפילו חלק אחד מאלו, מעשה דיבור מחשבה, בהכרח שיתגלגל עד שיקיים כלם, וכן מי שלא עסק בתורה בפרד"ס הוא מוכרח להתגלגל עד שיעסוק בכלם, כל אחד חלקו שיכול להשיג וכפי שורשו, והוא החלק שניתן לו בסיני, על כן אני העני חברתי חיבור על כל תר"ג מצות בפרד"ס, והלומד בו בעיון רב יהיה בטוח שינוח בעוה"ב בלי גילגול ואני ערב לו.

(זוהר ח' ח"ה רא)

גודל מעלת העוסק בספרו 'נתיב מצותין'

ובטוח אני, שכל המעיין בספר זה [נתיב מצותין], יפתח ויתגלה לו אור העבודה עבודת הבורא ברוך הוא, ודרך מצותיו של השם יתברך ירוץ בכל לבו, בכל נפשו, וידבק בדביקות הש"ת, באהבה רבה ללמוד תורה לשמה, ובזה הדרך והנתיב של השער, של הספר הקדוש הזה, יבא תחלה לעבודת הבורא ברוך הוא, באמת באהבה, כי בו ימצא דרך לעבודת הבורא, ודרך ללמוד תורה לשמה, ודרך ונתיב ללכת במצוות הש"ת, בכל לב ובכל נפש חפיצה וקדושה.

(הקדמת בנו רבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

ספרי רבינו נאמרו ברוח הקודש ועפ"י דרך הבעש"ט

הספרים של אאמ"ר מובהק, הרה"ק איש אלקים מ"ה יצחק אייזיק יהודא יחיאל זללה"ה, נאמרים ברוח הקודש, ויסדה על פי דרך עבודה מדרך הבעש"ט זללה"ה, כי כן דרכו בקודש, ככל הספרים שהניחו בעולם הזה.

(הקדמת בנו רבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

בכל ספריו רמז רזין ורזי רזין והדביקים בנפש מבינים

תדע אחי שבכל ספריי רמזתי רזין, ורזי רזין, ענינים עמוקים ונסתרים ופתוחים הם להחפיצים בחברתינו ודבוקים בנפשינו, והכסיל בחשך הולך וכו'. (מותר שקלים ד"ח ע"ב)

המגיד ממעזריטש ז"ע העיד שחידושי תורתיו מקובל למעלה

כתבתי בחצות לילה, ואח"כ למדתי גמרא, ונפל עלי שינה וישנתי, וראיתי את רבינו הקדוש מוה"ר דוב בער ממעזריטש זלה"ה, ומרוב שמחתי דחקתי ונכנסתי, ואמרתי רבינו הקדוש ילמדנו ארחות חיים, ואמר... ואח"כ שאלתי אותו לענין חידושי שאני מחדש בתורה, והשיב טוב ומקובל למעלה. ואמר לי, כמה דרכים בענין חסרות ויתרות, וחזרתי לפניו, אעפ"כ כשירדתי לזה העולם, נשכח ממני הכל בעוני.

(היכל הברכה דברים דף קעה)

חידושי נתקבלו בגן עדן לפני העדיקים

סיימתי ל"ה מרחשוון, והראוני בחלום הלילה, שכל הדרושים אלו נתקבלו בגן עדן לפני הצדיקים, ב"ה וב"ש חי וקיים.

(אוצר החיים ויקרא דף רנט)

הטעם שחיבר כל חיבריו, לתקון נפשו, ולתקון כל הנשרשים אליו

ואל יחשדוני חברי שבתתי לחבר חיבורים, אלא ההכרח שהוכרחתי לתקון נפשי הביאני לזה. ובערה בי אש התורה להשיב נפשי אל מקורה עם כל הנשרשים אצלינו, דלא איעול בכסופא לעלמא דאתי ואחת מן השאלות שואלין: 'תורת כהנים למה לא שנית?' וכשהתחלתי לעיין בו היה מן ההכרח לבאר פירושו, להבין הדברים בנקל. ומזה חיברתי פירושי 'עשירית האפה'. וכשבאתי לרוות נפשי בלימוד גמרא דבני מערבא והיה לי הכרח לבאר דבריהם. ויועתי בהרבה יגיעות עד שבארתי מעט מדבריהם מסדר זרעים, והגהות על סדר מועד, ופירושי על ירושלמי שקלים הנקרא 'פני זקן'.

(הקדמה לנתיב מצותין)

טעם שדרש ופיזר ברבים כל כך סודות התורה

ואלולי שזה תיקון נפשי ועל זה באתי להאי עלמא שפילא, יצחק יהודה יחיאל, להאיר עיני חשכים, ללבב לבות בני ישראל, להאיר להם דרך בסודות מרן יצחק, אור להבת ישראל, מוכרח אני לגלות כל זה. ולולא זה היה לי למנוע עצמי לדרוש ולפזר ברבים כל כך. ואני הקטן והדל, שפל ונבזה, נדוש בעקב, נבזה וחדל אישים, כמבואר בזוהר - לקבל הכול ושלא למנוע פרי עטי להאיר עיני חשכים. (היכל הברכה ויקרא)

האיך זכה לחבר כל חיבריו הגדולים

ולא תהרהר אחר מהירות המלאכה הזאת [חיברו כתם אופיר על מגילת אסתר], בחדשה ימצאוה, ותאמר שזה מענין טבע חריפות, לא תאמר כך דברי טעות והבל, כי בהיותי בן עשרים עדיין לא חדשתי דבר קטן וגדול, הן בנגלה הן בנסתר, כי לא היה בכחי ולא במוחי כח על זה, אלא כל עסקי היה ללמוד גפ"ת וסתי תורה תורה לשמה, להשיג הקדושה והדביקות לדבק בו בהארה נפלאה, בטעם מעין עוה"ב. ושמשתי את אדמ"ר דודי רבינו צבי הקדוש מזידיטשוב זצ"ל, באהבה עזה בבטול גמור כאין, באימה ברתת ובזיע וביראה ובבושה, עד שהייתי לפניו כבבת עינו, ונסמכתי על ידו בתוך קהל ועדה, ונשבע לי שבועה חמורה בדקנא קדישא שלו, שלא ילך מן העולם, עד שאניח אותך כלי מלא וגדוש, כלי מחזיק ברכה, שתאיר אור מופלא, ולא אניח אותך בזה ובבא. ולא השגתי שום השגה אלא בכח מורי דודי, ובפתיחות המקורות שלו על הארות נשמתי. ובכל ענין בכיתי כמעין לפני השם יתברך, שלא אדחה מאור פניו, שאשיג השגה אמיתות ברורה, ולא זכיתי להשגה אלא אחר עבור עלי יסורים מרורים כלענה, אלף טעמי מיתות טעמתי, עד שנפתח לבי ברזי התורה, ובעזר מורי ורבי, עם סיוע כמה נשמות עשיתי כל החברים שחברתי.

(הקדמה לכתם אופיר)

טעם לטמות הספרים שנתן

וקראתי חיבורי זה כתם אופיר, כי צוה לנו מרן האר"י בעש"ט, שכל אחד ימצא יחוד שם בשמו, וזה יחוד שמי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן אדנ"י פשוט, הוא מספר שמי יצחק יהודה יחיאל. ורמזתי בשמות חיבורי היכל הברכה (ג"כ חשבון ה"ל), אוצר החיים [אוצר ג"כ מספר ה"ל], פני זקן [ג"כ מספר יחוד ה"ל] ומספר אופיר ג"כ יחוד ה"ל, על כן קראתי שמו כתם אופיר. ונזכה כולנו לראות אדם מכתם אופיר מלך המשיח ב"ב יבוא ויצלינו מכל רע ונזכה כולנו לאור באור החיים

(הקדמת כתם אופיר - אסתר)

לרגל ההילולא דרבנותינו הקדושים מקאמרנא זיע"א

י' אייר - כ"ד אייר

תקיים מכירת ספריהם הקדושים במהיר מזול

דמשק אליעזר על האדרא זוטא	30 שקל במקום 45	חומש היכל הברכה	150 שקל במקום 200
היכל השביעית על מסכת שביעית	40 שקל במקום 50	זוהר חי על הזוה"ק	250 שקל במקום 300
פני זקן על מסכת שקלים	40 שקל במקום 50	דמשק אליעזר על הזוה"ק	200 שקל במקום 300

המכירה תתקיים בבית המדרש עטרת שלום - קאמרנא

רה' ארזי הבירה 48 ירושלים

בין השעות: 3:30 - 7:00

לפריטים: 052-7643092

בית המדרש דחסידי קאמרגא
עטרת שלום

ע"ש כ"ק האדמו"ר הרה"ק רבי שלום זצוק"ל
בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א
ארזי הבירה 48 ירושלים

בס"ד

הגנו מתכבדים להזמין את כל קהל הקודש, מתפללי ולומדי בית
מדרשינו, לרגל יומא ההילולא דרבינו הגאון הקדוש המקובל
האלוקי שר התורה והזוהר רשכבה"ג

מרן רבינו **יצחק אייזיק יהודה וחיאל**

מקאמרגא זצוק"ל

בעל ה'היכל הברכה'

אוצר החיים, זוהר חי, נתיב מצותיך, נוצר חסד, מעשה אורג, פני זקן, עצי עדן,
שולחן הטהור, עשיית האופה, כתם אופה, אדם ישר, מגילת סתרים,
זכותו יגן עלינו אמן.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

יערוך את שולחנו הטהור – מלוה מלכה
במוצאי שבת קודש פרשת אחרי – קדושים

י' אייר נצח שבנצח

בשעה 9:00 בערב

בהיכל בית מדרשינו

זכות רבינו הקדוש ימליץ טוב בעדינו אכ"ר

הגבאים